

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119466771
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119466771.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, vo veci žalobcu 365.bank, a.s., Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31 340 890, právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Bratislava - Staré Mesto, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanej C. Y., M.. XX.XX.XXXX, P. A., P. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 4 694,54 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 17.08.2020 č. k. 16Csp/54/2020 - 168

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku o d m i e t a .

II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. a výroku III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 16Csp/54/2020 - 206 zo 17.08.2020 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 894,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 861,57 eur od 19.09.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 19,30%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.).

2.Súd v odôvodnení rozhodnutia (citujúc § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1, 3, 5, 6, 9, § 54 ods.1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“), § 266 ods.5, § 263 ods.1, § 261 ods.6 písm. d), § 497, § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ako „ObZ“), § 1 ods.2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), l), § 7 ods.1, § 7 ods.2, 4, § 9 ods.9, 10, 11, 12, 14, § 11 ods.1, 2, § 19 ods.2, 3, 4, 5, § 20 ods.1, § 7 ods.16, 17, § 9 ods.1, 2, § 21 ods.1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 16.05.2017 (ďalej v texte len „ZoSÚ“), čl. 10 ods.2 Smernice európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES (ďalej v texte len „smernica 2008/48/ES“), § 1 ods.1, 2, 3 písm. b), 4, § 1a ods.1, 10c ods.1,2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., konštatoval, že v vzťah založený zmluvou (Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1789396449 z 16.05.2017) je vzťahom spotrebiteľskopravným. Preskúmaním zmluvy o úvere dospel k záveru, že v tejto absentuje podstatná náležitosť podľa § 9ods.2 písm. k) ZoSÚ. Konštatoval, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady na výpočet RPMN a uviedol, že s absenciou predpokladov je spojená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v súlade s § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ. Súd taktiež konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalobca daný úver riadne predčasne zosplatnil, keďže žalobca samotné predčasné zosplatnenie žalovanej riadne nedoručil. Nakoľko úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, bez predčasného zosplatnenia úveru, mal žalobca nárok na vrátenie nesplatennej časti istiny vo výške 1 861,57 eura, ktorú sumu žalobcovi

priznal a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na úroky z omeškania rozhodol podľa § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Zároveň žalovanej priznal náhradu trov konania v zmysle § 255 ods.2 v spojení s § 262 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že tieto priznal žalovanej podľa pomeru jej úspechu v spore.

3.1. Proti predmetnému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Bol toho názoru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie trpí vadami podľa § 365 ods.1 písm. d), f) a h) CSP.

3.2. Nesúhlasil s právnou argumentáciou prvoinštančného súdu týkajúcej sa predpokladov na výpočet RPMN, s ktorou sa nestotožnil a má zato, že súd nesprávne aplikoval § 9 ods.2 písm. k) a spojení s § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ, použijúc mimoriadne extenzívny a formalistický výklad. Poukazujúc na § 220 ods.2 CSP má za to, že zo záverov súdu nemožno jednoznačne a určito identifikovať, ktoré konkrétne predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve o úvere absentovali. Poukázal tiež na čl. 2.2 a 2.4 zmluvy o úvere. Namietal poukazovanie súdu na „výňatok“ z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ z 20.09.2018 vo veci C-448/17, ktorý je v danom prípade neaplikovateľný a poukázal na odlišnosti skutkových a právnych okolností.

3.3. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s.), v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice č. 2008/48/ES. Žalobca namietal zavádzajúce a nekonzistentné závery súdu, ktoré nekorešponujú so zisteným skutkovým stavom. Ak súd zastáva názor, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti potrebné pre výpočet RPMN podľa ZoSÚ, bol povinný žalobcovi jednoznačne uviesť, ktoré konkrétne predpoklady absentujú. Absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia má za následok jeho nepreskúmateľnosť, ktorá zakladá tzv. inú vadu konania.

3.4. Žalobca sa nestotožnil ani so závermi súdu o platnosti zosplatnenia úveru. Konštatoval, že hoci žalovaná platnosť zosplatnenia úveru v konaní nikdy nerozporovala, súd prvej inštancie extenzívnym a nezákonným spôsobom „suploval“ procesnú obranu žalovanej. Poukazujúc na bod 125 odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že súd neprihliadol na dojednanú fikciu doručenia písomností. Odkázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.01.2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010. Konštatoval, že žalovaná si zásielky na adrese hláseného trvalého pobytu preberá selektívne, čo vyplynulo v priebehu súdneho konania (žalovaná si platobný rozkaz upomínacieho súdu spolu so žalobou a prílohami prebrala).

3.5. Žalobca sa ďalej vyjadril k nekritickej favorizácii spotrebiteľa a poukázal aj na aktuálnu judikatúru a citoval aj odlišné stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky T. L. L., ktoré sa týka prílišnej ochrany spotrebiteľov poskytovanej zo strany nielen všeobecných súdov, ale aj ústavným súdom.

3.6. V závere podaného odvolania žalobca žiadal, aby súd osobitne posúdil procesnú obranu žalovanej aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 ods.1 OZ a konštatoval, že skutkové tvrdenia a listinné dôkazné prostriedky predložené žalobcom v súdnom konaní sú plne spôsobilé privodiť žalobcovi procesný úspech. Opakovane poukázal na prílišný formalizmus súdu prvej inštancie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že navrhuje, aby Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázala na dôvodovú správu k ZoSÚ, rozhodnutie Ústavného súdu SR z 23.05.2013 č. k. IV. ÚS 71/2013-36, Smernicu 2008/48/ES a rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, v zmysle ktorého „ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN“. Odkázala tiež na svoje podanie z 19.06.2020, v ktorom podrobne uviedla, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN.

5.1. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná na argumentáciu žalobcu v podanom odvolaní fakticky nereagovala, poukázala len na dôvodovú správu k ZoSÚ a vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorý je neaplikovateľný, vzhľadom na odlišné skutkové a právne okolnosti.

5.2. Žalobca zároveň predložil súdu Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Formulár“) vlastnoručne podpísaný žalovanou. Uviedol, že podľa § 13 ZoSÚ, čl. 14 Smernice ako aj podľa čl. 4.8 zmluvy o úvere v spojení s bodom 4 písm. a) Formulára mala žalovaná právo odstúpiť od úverovej zmluvy do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy, ktoré sa však sama rozhodla nevyužiť. Žalobca neevduje od žalovanej za 3 a pol roka od uzavretia úverovej zmluvy žiadnu sťažnosť ani reklamáciu, ktorá by sa týkala jej nespokojnosti s poskytnutím úverom alebo bankovými službami. Má za to, že v daných súvislostiach by bolo krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalovaná dlžníčka výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená iba v dôsledku formálnej aplikácie ZoSÚ a OZ napriek dlhodobému porušovaniu svojich povinností.

5.3. Opakovane zdôraznil, že vzorec matematického výpočtu RPMN nie je potrebné do úverovej zmluvy uvádzať duplicitne, keďže zákonodarca tento vzorec implementoval priamo do prílohy č. 2 k ZoSÚ, ktorý je jeho neoddeliteľnou súčasťou. Opakovane poukázal na absenciu riadneho a presvedčivého odôvodnenia a akcentoval, že žalobca je právnickou osobou, ktorá je špecializovaná úverová inštitúcia podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. a osobitnými predpismi. Činnosť žalobcu podlieha sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) skôr než pristúpil k vecnému prejednaniu podaného odvolania žalobcu skúmal, či sú splnené formálne podmienky pre meritórne odvolacie konanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti smerujúcej proti výroku I. je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP, lebo odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, keďže smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené.

8. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10.1. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie. Obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech.

10.2. Nakoľko odvolanie žalobcu v časti proti výroku I. smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bolo žalobe v časti vyhovené, súd odvolanie žalobcu v časti smerujúcej proti výroku I. odmietol.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a v časti smerujúcej proti výrokom II. a III. oprávnenu osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, pričom zistil, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP), ani na zmenu (§ 388 CSP) rozsudku, preto rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil s poukazom na § 389 ods.1 písm. b/, c/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď nesprávne posúdil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie uvedenia predpokladov pre výpočet RPMN.

14.1. Okresný súd správne právne posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský v zmysle príslušných ustanovení OZ a rovnako aj to, že zmluva o úvere má spotrebiteľský charakter. Rovnako

bol správny postup súdu prvej inštancie, ak ex offo (z úradnej moci) pristúpil k skúmaniu obligatórných náležitostí zmluvy o úvere.

14.2.Súd však nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ v platnom a účinnom znení v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, z ktorého nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve o úvere konkrétny matematický výpočet RPMN, pričom zákon ani nevyžaduje, aby boli predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označené ako predpoklady pre výpočet RPMN. Túto požiadavku nie je možné vyvodiť z gramatického, a ani z teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia. V zmluve majú byť uvedené len predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca na výpočet RPMN, ktorý je uvedený priamo v prílohe č. 2 ZoSÚ (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo 24.2.2021). Ak súd považoval uvedenie vzorca na výpočet RPMN ako aj presnú špecifikáciu predpokladov na jeho výpočet za obligatórne údaje zmluvy o úvere, tak odvolací sa s týmto názorom nestotožňuje. Okrem uvedeného, z rozhodnutia súdu nie je ani zrejmé, ktorý z predpokladov na výpočet RPMN by mal v zmluve o úvere absentovať.

15.Pretože súd založil svoje rozhodnutie v napadnutej časti na nesprávnom právnom posúdení veci toho, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov v dôsledku nesplnenia náležitostí zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na to, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16.1.Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude odstrániť vytýkané nedostatky doterajšieho rozhodovania. Opätovne preskúma náležitosti zmluvy o úvere v zmysle jeho obligatórných náležitostí podľa ZoSÚ v platnom a účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere.

16.2.Ak dospeje k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ZoSÚ, tieto konkretizuje a priradí pod príslušný právny predpis.

16.3.Zároveň nanovo posúdi predčasné zosplatenie úveru žalobcom, predovšetkým bude úlohou súdu prvej inštancie vypořadať sa s tvrdením žalobcu o tom, že v priebehu konania doložil súdu elektronický podací hárok o odoslaní zosplatenia úveru žalovanej, ktorý je uvedený ako príloha 5 podanej žaloby (č. I. 4) a vo svojich podaniach na neho žalobca odkazuje, avšak obsahom súdneho spisu predloženom odvolaciemu súdu nie je. Na č. I. 11 sa nachádza poštový podací hárok z 3.12.2019, ktorým bola doručovaná žalovanej výzva na splatenie celého dlhu (č. I. 13) a poštový podací hárok zo 6.8.2018, ktorým bola doručovaná žalovanej výzva na splatenie časti úveru (č. I. 14). Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť k 30.8.2018.

17.Skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne vyhodnotí a svoje závery odôvodní v zhode so zásadami vyplývajúcimi z § 220 ods.2 CSP tak, aby rozhodnutie súdu a jeho právne zdôvodnenie bolo zrozumiteľné, presvedčivé a vyčerpávajúce celý predmet sporu.

18.V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods.3 CSP.

19.Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).